

מדריך לכשרות

עלון יומי דהתאחדות הקהילות

יום שני | יב תמוז | פרשת בלק

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזושי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

גלון מס'
278

דבר המערכת (בהמשכים)

גם המה בחרו במעלוליהם, ויבנו את תפת הבמות, וקראוהו ספר מלחמות, דברי נרגן כמתלהמים כאלו נגד ספר הזה"ק וחכמי הקבלה הנסתרת הוא מפטפט למען תפוש הנמהרים בלבם, כי לא גזר אלא על הזכרים לבדם...

אמנם הולכי דרך נכוחה, הביטו בעין פקוחה, כי רק תואנה הוא מבקש, צנים פחים בדרך עיקש, ובלבו מחשבות און חורש, לכרות הענף תחלה, כדי לשרש העיקר על נקלה, ויהי ספר זה לפסל ומפלצה פגול הוא לא ירצה והאילים המשתחווים לעצביהם, הדפיסוהו בלטיהם.

והן עתה העיר [האיר] ה' את רוחו בלב אוהבי שמו, את ה' הם יראים, ושלם כבודו מתקנאים, והוציאו לאור זה הספר הבהיר, המאיר לכל הדרים ומזהיר, אשר בשם נקרא: אמונת ה' הולך בדרך תמים, להראות העמים והשרים כי שקר טפלו זרים, ולטפח על פני מחבר ספר המלחמות בגחלים בוערות ולהכות על, לחייו באבני בליסטראות לגדע נטיעותיו, ולגלות קלונו וזיופיו, באותות ובמופתים מזוקקים, כראי מוצק חזקים, דברי חכמים בנחת נשמעים, להוציא הספק מלב התועים ולהלביש בושט את כל המתעים.

לזאת אמרין לחיליהו יישר הירא את דבר ה' וחזיון נביאיו, ואוהב את ה' בכל מאויו, יתן לכסף מוצא, ובעיני ה' חן ימצא והיה ספר זה, למול עיניו לתפארת לזכר עולם, למשמרת צדיקים ילכו בס' בעוז וצהלה ופושעים יכלמו ולא ישובו עוד לכסלה.

הצ' סאלם בן אב' אלואדעי יצ"ו	הצ' אב' יעקב עמראני יצ"ו	הצ' חיים נ' יודא חבארה יצ"ו
ה' סעיד נ' יוסף אלעזרי יצ"ו	הצ' אברהם במוה"ר אהרן הכהן יצ"ו	הצ' יוסף בן לא"א יעקב יודא צבירי יצ"ו
הצ' יחיא בן י' שלום ערוסי יצ"ו	הצ' סאלם נ' מוסי יצחקאק יצ"ו	הצ' חיים נ' סלים צאלח
הצ' שלום נ' יוסף קלואן יצ"ו	הצ' יוסף בן מ'ו שלום שמן יצ"ו	הצ' יחיא נחום יצ"ו

עיני לנכח יביטו אמרי שפר הסכמת גאוני הזמן בתימן החת"ל ותועלת הספר הזה הנקרא בשם אמונת ה', גדולה היא לפני ה', לתמוך הישרים בלבבותם, להחזיק בקבלתם ואמונתם, ולהשיב לב פתאים לדרך הצדק והאמונה וידעו תעי רוח בינה, וכל הזוכה נוטל חלק לתרום מממונו להשתתף בעזרתו עם המשתדלים, להוציא לאור הספר היקר הזה ישא ברכה מאת ה' וזכות הרבים תגן עליו ועליהם יום ו' כ"ג תמוז תרצ"ד

הצ' עמרם בן מ"ו
יחיא קרח יצ"ו
הסך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

**כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזהר הקדוש**

ועד הכשרות דהתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

נתבאר חומר איסור הסתכלות וכל שכן בקביעות, ועיין אבן העזר (סימן כ"א סעיף א') והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוין ליהנות ממנה כאלו נסתכל בבית התורף, ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שצורה וכו', עיין שם.

ועיין מאירי קידושין (דף כ"ט עמוד ב') שאשה לא תלמד את בנה אומנות, כדי שלא תצטרך לילך עמו למקום האומנות (פירוש לבין אנשים) עיין שם. וכל שכן בנידן דידן שהיא עצמה הולכת לעבוד באפי"ס. [ועיין ספר הקדוש דרך פיקודיך (מצוה ל"ה אות י') לענין קול באשה, ובספר הקדוש חרדים (פרק ג') בהמפרש באר יהודא זכרוננו לברכה לענין קול באשה עיין שם]. ובכל אפי"ס כמעט בלא הבדל באים לשם אנשים ריקים ופוחזים, קלים מקלים שונים, ומתרגלות לחברתם, והכל נעשה כהיתר גם כי תזקין לא תסור מזה.

ועיין ספר חסידים (סימן קס"ח) אל תערב בנים עם בנות פן יחטאו, וכן ילדים וילדות, ילדים לבד וילדות לבד וכו' עיין שם, וכל שכן בכהאי גוונא, וכמה החמירו חכמינו זכרונם לברכה לענין תערובת אנשים ונשים (מסכת סוכה דף ג"ב עמוד א') בתיקון גדול של שמחת בית השואבה במקום הקדוש ובין קדושים וטהורים ואף על פי כן החמירו כל כך, וקל וחומר במקום פרוץ מרובה על העומד שיש להחמיר, ועיין ספר החינוך (מצוה קפ"ח בסיום דה"ק) שגם באשה יש איסור הרהורים רעים עיין שם.

וכן כתב בספר חסידים (סימן תרי"ג) ובקונטרס פוקח עורים (חלק ג' פ"ט), מרבי דובער ("האדמו"ר האמצעי" מליובאוויטש בן בעל התניא זצ"ל. פתח האלה).

שחוק וקלות ראש

במה שהזכרנו שבאים לאפי"ס קלים ופוחזים ורקים, כגון הנקראים סעיל"ס ליי"ט (סרטורים), אלו ממש כולם מתועבים מדברים כל היום לרבות הלילות שלא כהוגן, ממלאים פיהם בשחוק ונבלות הפה ולצנות, כידוע לכל, אוי לאזנים שכך שומעות, (וכן בשאר מקומות עבודה עובדים ביהוד עם אנשים כאלה). ובגמרא סוטה (דף י"ב עמוד א') הרבה שכנים רעים עושים.

והנה מבואר בדברי חכמינו זכרונם לברכה (מסכת שבת דף ל"ג עמוד א') בעון נבול פה צרות רבות וגזרות רעות מתחדשות כו', אמר ר' חנן בר רבא כו' כל המנבל פיו אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכין עליו לרעה, אמר רבה בר שילא אמר ר' חסדא כל המנבל את פיו מעמיקין לו גיהנם כו' רב נחמן בר יצחק אמר אף שומע ושותק, עיין שם.

ובענין שחוק ולצנות מלבד האיסור של ליצנות בעצם המבואר בסוטה (דף מ"ב עמוד א') ארבע כתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכו', ובעבודה זרה (דף י"ח עמוד ב') אמר רב קטינא כל המתלוצץ מזונותיו מתמעטין כו' אמר ר' שמעון בן לקיש כל המתלוצץ נופל בגיהנם וכו' אמר ר' חנילאי בר חנילאי (לגירסא שניה אמר ר' תנחום) כל המתלוצץ גורם כליה לעולם וכו'.

אמנם מלבד זה המשחקת עם אנשים מבואר באבן העזר (סימן קס"ו) שנקראת עוברת על דת יהודית ויוצאה שלא בכתובה, ועיין חלקת מחוקק (סימן קטן י"ב) ששיחה יתירה באשה מדברי בטלה ומתכוונת לכך מביאה לידי שחוק, ובפרט עם רווק שאין לו אשה וכו', ועיין בית שמואל (סימן קטן י"ב) אפילו אם היא מדברת שיחה יתירה בלי שחוק הוי משחקת, עיין שם.

המשך בעלון הבא

שוחט דמתא אף שלא יצא מחזקת כשרותו לפסלו, מ"מ ראוי כל אדם לחוש לעצמו מחשש הספק. עכ"ל.

ב) הא דקי"ל שאין מעבירין השו"ב רק ע"י עזות ברורה היינו דוקא כשאנו דנין אם החיוב מוטל עלינו לאסור את השו"ב, אבל אנשים יראי ד' ויראים לנפשותם שלא יתפגלו בבשר נבילה אינו בדין שיאכלו משחיטתו בע"כ. ואין אדם מחויב להכניס א"ע בספק איסור בשביל לחוס על אחרים, עכ"ל (בשו"ת בגדי כהונה שם).

ג) היכא שהקהל אינם חפצים בו כי איתרע חזקת כשרותו ואמונתו אצלם מחמת מעשיו המקולקלים אינם מחוייבים להתזקין ולהבא דשו"ב צריך להיות יר"ש מרבים וזהיר וזרז דאדעתא דהכי קבלוהו מתחילה. ואם כעת קלקל מעשיו, אף שמעיקר הדין לא נפסל לשו"ב מ"מ יכולים הקהל לאמר דאדעתא דהכי לא קבלוהו להיות שו"ב קבוע אצלם (שו"ת אוריין תליתאי סי' ג"פ).

ד) אם יש על השו"ב איזה רינון מעבירות שבידו אפילו עשה תשובה אין לצבור ליכנס בחשש איסור למנותו שו"ב לעיר לכתחילה כל שמוצאים שו"ב אחר כשר שהוא ת"ח ויר"ש בודאי (רו"ח הספרדי יור"ד א' ה').

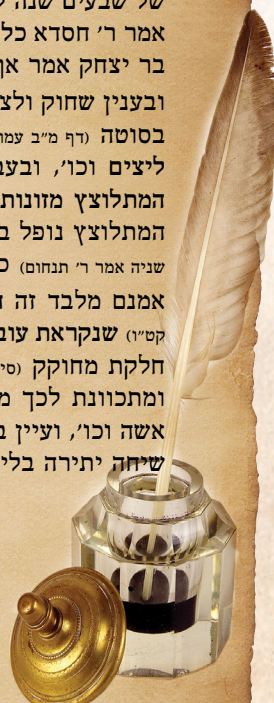
ה) מצינו להגאון הקדוש והמפורסם מוהר"ר מרדכי בנעט זצ"ל שנטה קו להחמיר מאד בענין שוחט שנתן עוף מידו בתורת שחוט ונמצא שלא נשחטו הסימנים כהוגן והתנצל שהי' משגה, ועוד הביא כתב מרב וב"ד שהוא אדם כשר. והשיב "דכיון דלא בדק הסימנים לאחר שחיטה הוא פושע וחוטא ושחיטתו נבילה ואפי' אם לא היינו מוצאים אח"כ שאינם שחוטין היינו אוסרין אותו... ואין לתלות זאת בשום משגה שהשגיאה גופא הוא עון ופשע, ומוכח שהוא קל ונמנהר בדעתו... ויש להטריף גם הכלים למפרע, ואין לתרץ אותו דרך בפעם הזאת הי' משגה... וא"א לצדד בו זכות כלל" ומסיק בזה"ל:

ואף לאחר שיעשה תשובה כהוגן עפ"י המורים אשר יורו לו דרכי תשובה וכמה זמן ימשך בה ויעשנה כהוגן ויהא ניכר שאי"ב רמאות מ"מ אין להתירו רק שיכול להיות ש"ץ וסופר אבל להיות שו"ב אי"ל תקנה בשום אופן. ע"כ.

ו) שו"ב שמוחזק בכשרות ורצה הרב לפסלו כי הולך על קברי צדיקים באמרו שצדיקים אין מטמאין, אין לפסלו על העבר כיון דכונתו למצוה אבל הרשות למחות בידו אלהבא (שו"ת שערי דיעה קמא ל"ז).

ז) בשו"ת טוטו"ד תליתאי סי' כ"ז בזה"ל: וכיון דאין כאן ב' עדים לפסלו ודאי מן הדין אין להעבירו אך בודאי לפי האמת כדי בזיון וקצף לאכול עוד משוחט כזה, ואילו הי' מזדמן לי שחיטתו הייתי טורפו בפניו... עכ"ל.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

תביעה ז' | יא

דין תורה לרבנים

כמעט ואין דבר אחד שיהיה נקי מתולעים, ולכן כל מי שרוצה לשמר את נפשו שבאמת יזהר וישמר.

ט. בזהר הקדוש (שמות דף קכ"ח) כתוב שמי שאוכל בשר בחלב (חלב עם בשר ביחד) הוא אינו פוגם רק את עצמו – אלא גם את לדיו, וכי לפגם זה תהיה השפעה לדורות. – בזה אומר פשט בעל "ויגד יעקב" (עה"פ ויקרא) "אל תשקצו את נפשותיכם" בכל מקום שכתוב "את" הכונה לרבות דבר נוסף שכתוב בפסוק – והכונה היא שגם את הנפשות של הילדים לא יפגמו.

י. על הפסוק (בפרשת שמיי) "שקץ הוא לא יאכל", דורש הספרא ורש"י מביא ומסביר שהכונה היא לזה הגורם שגם השני יאכל מאכלות אסורות, וזאת למרות שהוא בעצמו כלל לא אכל זאת, זה נחשב לו בדיוק כאלו שהוא בעצמו אכל, וגם הוא עובר על הלאו.

יא. היסוד ושרש העבודה כותב (שער הבכורות פרק ד' ד"ה הגידה לי) "האם אינו ראוי לאדם לזרק את עצמו על האדמה, להכניס אדמה לפיו, ושידמעות כמו מים יזלו מעיניו ביום ובלילה לא לנוח, וזאת אם הוא יכול לשער בנפשו שאולי חלילה בחייו הוא לא היה נזהר מספיק במאכלות אסורות, שחמר העוון והענש על עברה זו יותר חמורה מכל העברות שבעולם על פי הזהר הקדוש, כי על כל העברות שבתורה, אפילו על אלו שחייבים עליהן מיתת בית דין, בכל זאת לאחר שהוא קבל את הענש בגיהנום על עברה זו ועל עברות אחרות, הוא מגיע בסופו של דבר לגן עדן, ולכל הפחות יש לו בסופו של דבר חלק לעולם הבא, אבל מי שטמא את עצמו במאכלות אסורות, אין לו חלק באלוהי ישראל ואין לו חלק לעולם הבא, והוא נשפט לדורי דורות. – ועוד מה אני יכול לכתוב ולדבר על לבות בני ישראל, האם זה לא מספיק הזהר הקדוש שצינו לעיל, שצריך לעורר את לב האדם כשהוא נזכר בכל אלו שילך ויכה על המזל הרע שלו אם הוא לא יתאר לעצמו את כל שהזכרנו כו'.

ועל פן אחים וידידים יקרים, כל אדם שיש לו את הראש להבין ולדעת את חמר האסור רחמנא ליצולן, ולא יקח ללב לשמר ולהזהר בכדי ללמד לעתיד, ולהיות זהיר בכל מיני זהירות מהעון הנורא הזה, שאפילו אצל ספק ספיקא שיש באכל או במשקה הזה" עכ"ל.

יב. עוד הוא כותב שם להלן (ר"ה ויזהר) שהאדם לא יזרק אימה יתרה על בני ביתו, כי אז אם חלילה תכשל במשהו, היא תפחד לספר את האמת, ואז עדיף שאם חלילה מתעוררת

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

צער בעלי חיים פרק ב' יג

הכלי מהיכנו היתה טעונה עששיות של זכוכית מתיר השקים והן נופלין שאף על פי שישברו אין בכך הפסד גדול שהרי הכל להתכה עומד ולחפסד מועט לא חששו היו השקים גדולים ומלאים כלי זכוכית וכיוצא בהם פורק בנחת ומכל מקום לא יניחו שם על גבי בהמה משום צער בעלי חיים:

רמב"ם יד החזקה (הלכות שבת פרק כה)

(כו) בהמה שנפלה לבור או לאמת המים אם יכול ליתן לה פרנסה במקומה מפרנסין אותה עד מוצאי שבת ואם לאו מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה ואם עלתה עלתה ואף על פי שמבטל כלי מהיכנו שהרי משליכו לבור לתוך המים מפני צער בעלי חיים לא גזרו ואסור להעלותה

רמב"ם יד החזקה (הלכות שביעית יום טוב פרק ב')

אותו ואת בנו שנפלו לבור מעלה את הראשון על מנת לשחטו ואינו שוחטו ומערים ומעלה את השני על מנת לשחטו ושוחט את איזה מהן שירצה משום צער בעלי חיים התירו להערים

רמב"ם יד החזקה (הלכות רוצח ושמירת נפש פרק יג)

הפוגע בשנים אחד רובין תחת משאו ואחד פרק מעליו ולא מצא מי שיטעון עמו מצוה לפרוק בתחילה משום צער בעלי חיים ואחר כך טוען במה דברים אמורים בשחטו שניהם שונאים או אוהבים אבל אם היה אחד שונא ואחד אוהב מצוה לטעון עם השונא תחילה כדי לכופף את יצרו הרע:

מסילת ישרים (פרק יט – בביאור חלקי החסידות)

ובכלל הענין הזה שלא לצער לשום בריה אפילו בעלי חיים ולרחם ולחוס עליהם, וכן הוא אומר (משלי י"ב): יודע צדיק נפש בהמתו, וכבר יש שסוברים (ב"מ ל"ב): צער בעלי חיים דאורייתא, ועל כל פנים דרבנן, כללן של דבר הרחמנות והחטבה צריך שתהיה תקוע בלב החסיד לעולם, ותהיה מגמתו תמיד לעשות קורת רוח לבריות, ולא לגרום להם שום צער וכו':

ריקאנטי (פרשת אמור)

ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני יי'. רמז באומרו אני יי' כי הקרבנות הם לד"פ. ומעם והיה שבעת ימים תחת אמו פירשתי בענין המילה כי הוא כדי שתעבור עליו השבת הכלה הכלולה מן הכל. ויש לפרש כי צריך שיעברו על הקרבן ז' ימים רמז לשבעת ימי בראשית. ומעם תחת אמו ידעת כי הבינה נקראת אם

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

היא קנינים המשותף, מחצית מחירה השקיע הכומר כמקובל ואת המחצית השניה נתן כהלואה לשותפו האברך, הלואה ללא הגבלת זמן. על הכתב חתמו שניהם בלחיצת יד לבכית ונפרדו כל אחד לדרכו.

אחר הצהריים, בשעה שהכריז עליה הכרוז כשעת בצוע הקניה, הופיעו הפריצים הנרגזים בתקווה שהיהודי לא השיג את הכסף והם יזכו באחוזה ובהנאה ממפלתו של היהודי הקבצן החצוף. האברך אמנם אחר מעט לבוא ובכך עודד את הפריצים לצחוק עליו בלעג, אלא ששמחתם לא ארכה זמן רב. בצעדים מתונים נכנס האברך ובידו הכסף. לעיני הפריצים הנדהמים מנה את הדינרים לתוך ידו של הכרוז אשר הכריז בקול גדול כי האחוזה שייכת מהיום והלאה ליהודי זה ולבניו אחריו.

היהודי חוזר לביתו שמח וטוב לב

בפחי נפש יצאו הפריצים כשפיהם מלא אלה וקללה ופניהם עגומות. ואלו האברך התמים יצא בשמחה והלך בלב מלא תודה לה' על שכוון צעדי לטובה. בעודנו שקוע במחשבותיו על נפלאות ההשגחה העליונה, בא לקראתו הרב הקדוש ר' משה יהודה לייב וברכו במזל טוב. מרוב התרגשות למראהו לא יכול היה האברך להוציא הגה מפיו ואז אמר לו הרב: "אלו היית מכבדני בעוד כוס תה, היתה נמנעת ממך גם עגמת הנפש שהיתה לך לפני שהסתיים הענין בכי טוב. אך אל לך להצטער עכשיו, מה שעבר עבר, עתה לך לך לדרכך, חסד ה' גבר עליך ומהיום לא תדע יותר צער. חזור לביתך בשלום ודע מי הביאך עד הלום". עוד לפני שעלה בידי האברך לעמוד על דבריו של הרב נעלם הלה מנגד עיניו והוא נשאר לעמוד על מקומו נרעש ונפחד מגודל המשך בעלון הבא

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

הרידב"ז והכשרות

- ד. מעשה נורא טז
טו. היתכן בעולם? יז
טז. רוח הקודש גלויה כ
יז. הכרזת הגאון הרידב"ז בעיר כב
יח. דרשת הרידב"ז בעיר שיקאגא כג
יט. השטן יושב וכל כת דילי' לשמור המקום ההוא ממאכלי הכשרות! כג
כ. כל מה שיתקנו תקנות יקלקלו יותר כג
כא. שלוחים נאמנים מהשטן כג
כב. לא יאמינו זאת אנשי יוראפ !!! שבאמריקא הכח ביד שטרויא אחת להשחית כל העיר וכל המדינה כה
כג. רוח הקודש! כו
כד. אין תרופה! ואין עצה! כו
כה. לא תוכלו לתקן בשום אופן! מעתה ועד עולם... כו
כו. אחרית דבר כו

מכתבים למערכת

פה

הגני מאשר קבלת הספר החשוב. תיתי לו למחבר הגדול והדגול על שקבץ כעמור גורנה והערותיו והארותיו והכל בסדר מופתי "דבר דבור על אופניו" באם יש אפשרות להעניק הספר שדן בשחיטה וטריפות בהיקף הלכתי וקבלו והכול בשפה ברורה גם לספריות בבתי הכנסת, אזי, מה טוב. אני דורש בשלום הרב המחבר יתן לו הש"ת בריות גופא ונהורא מעליא וכל מילי דמיטב...

נעדרת וברכת, הרב אשר זמל
רב אזורי להדר-השרון

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולונים בְּחֻנָּם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm